

THE ECONOMIST

ΟΜΙΛΙΑ

KOSTAS AXARLOGLOU

dean and professor of international business
and strategy, Alba Graduate Business School,
The American College of Greece

SECOND YOUTH SUMMIT
THE FUTURE WORKPLACE: THE NEW JOBS
THE NEW SKILLS
The youth takes over

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019

sound&visual
κ.παπαθανασίου α.ε.

Ξάνθης 12 & Ποσειδώνος, 144 51, Μεταμόρφωση
T: 210 3805459 • praktika@soundandvisual.gr
www.soundandvisual.gr

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ - ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ & EVENT

THE ECONOMIST

ΟΜΙΛΙΑ

KOSTAS AXARLOGLOU

**dean and professor of international business and strategy,
Alba Graduate Business School,
The American College of Greece**

SECOND YOUTH SUMMIT

THE FUTURE WORKPLACE:

THE NEW JOBS - THE NEW SKILLS

The youth takes over

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019

«IS THERE AN EDUCATION SYSTEM THAT PROVIDES THE NECESSARY SKILLS FOR THE LABOUR MARKET?»

Καλημέρα σε όλους, ευχαριστώ πολύ κ. Χατζηνικολάου, ευχαριστώ πολύ τους διοργανωτές για την πρόσκληση σε ένα πολύ ενδιαφέρον συνέδριο και σε ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον πρώτο πάνελ που ουσιαστικά θα έλεγα ότι θέτει το δάχτυλο εις τον τύπον των ήλων.

Μέχρι προχθές το βράδυ σκεφτόμουν να πω άλλα πράγματα. Προχθές το βράδυ διάβασα μια πολύ ενδιαφέρουσα πρόσφατη μελέτη από την Παγκόσμια Τράπεζα, "Growing united", και θα σας παρότρυνα όλους να τη διαβάσουμε με πολύ προσοχή.

Μια από τις βασικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι και ιδεώδες, είναι η διαδικασία σύγκλισης των οικονομιών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση

έχει αναλάβει δραστηριότητες και δομές για να βοηθά τις οικονομίες να συγκλίνουν μεταξύ τους ούτως ώστε τα επίπεδα ζωής να συγκλίνουν στην Ευρώπη.

Αυτό, αν δει κανείς τα νούμερα, γινόταν με μεγάλη επιτυχία μέχρι το 2009-2010. Η μελέτη της Παγκόσμιας Τράπεζας δείχνει ότι πλέον αυτό δεν συμβαίνει στην Ευρώπη. Το 10% των υψηλών εισοδημάτων παίρνει παραπάνω από το εισόδημα των υπολοίπων. Πού οφείλεται αυτό; Στην τεχνολογία.

Αυτό που δείχνει η μελέτη είναι ότι οι δουλειές πλέον ενσωματώνουν σημαντικό κόμμι αυτού που ονομάζει non routine skills, δηλαδή δημιουργικότητα, problem solving, προσαρμοστικότητα, ευελιξία και λιγότερο manual repetitive skills δεξιότητες δηλαδή τις οποίες ουσιαστικά ποιος τις αναλαμβάνει; Η μηχανή.

Σε αυτή τη συμβίωση του ανθρώπου με τη μηχανή, αυτό που θα πρέπει να κάνει το εκπαιδευτικό σύστημα είναι να δώσει έμφαση στις βασικές δεξιότητες των ανθρώπων, αυτό που είπατε soft skills και στις άλλες δεξιότητες βέβαια τις τεχνικές, αλλά οι τεχνικές δεξιότητες είναι αυτές που συνήθως αντικαθίστανται από τις μηχανές. Συνεπώς η προστιθέμενη αξία του ανθρώπου είναι στις non routine δεξιότητες. Αυτό είναι το ένα και το επόμενο είναι το εξής, το είπε ο κ. υπουργός στο τέλος:

Πρέπει όλοι να μαθαίνουμε πώς θα μαθαίνουμε. Από τη στιγμή που δεν μπορούμε να ξέρουμε ποια θα είναι τα επαγγέλματα το 2035, η κ. Διαμαντοπούλου μας έδειξε τα επαγγέλματα τα οποία δεν καταλαβαίνουμε τι είναι, εάν δεν μαθαίνουμε εμείς πώς να μαθαίνουμε, αυτό κανείς δεν μπορεί να το διδάξει στο Πανεπιστήμιο. Άρα τι χρειάζεται; Χρειάζεται όλοι μας να αποκτήσουμε μια βασική δεξιότητα, το πώς να μαθαίνουμε. Που είναι τελείως διαφορετικό από το να μαθαίνουμε συγκεκριμένες δεξιότητες και συγκεκριμένα skills.

Συνεπώς νομίζω η πρόκληση για το εκπαιδευτικό μας σύστημα είναι αφ' ενός μεν να δώσουμε έμφαση στα fundamentals skills, τα non routine skills και αφ' ετέρου να δώσουμε έμφαση στο να βοηθήσουμε όλους μας να μαθαίνουμε αενάως. Με λίγα λόγια, είμαστε αιώνιοι φοιτητές, με την καλή έννοια.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Επειδή είστε στον χώρο της εκπαίδευσης, θέλω να σας ρωτήσω για τον ρόλο που παίζει η οικογένεια στη διαδικασία σύνδεσης εκπαίδευσης και αγοράς εργασίας.

Το «γίνε γιατρός», «γίνε δικηγόρος» «πάρε το χαρτί να βρεις μια θέση στο δημόσιο», εξακολουθεί να παίζει ρόλο; Αυτές οι προτροπές που είναι οι συνήθεις προτροπές που ακούει ένας νέος στην Ελλάδα.

Κ. ΑΞΑΡΛΟΓΛΟΥ: Εξακολουθεί και θα έλεγε κανείς δικαίως, με ποια έννοια; Γιατί όλοι μας λειτουργούμε με τον παλιό μοντέλο της γνώσης. Μαθαίνω κάποια πράγματα σήμερα, αυτά τα πράγματα θα με βοηθήσουν να έχω μια εξέλιξη στην καριέρα μου για τα επόμενα 20 χρόνια. Γιατί; Γιατί οι δεξιότητες που χρειάζονται για τα επόμενα 20 χρόνια είναι λίγο πολύ οι σημερινές δεξιότητες. Αυτό το μοντέλο δεν ισχύει πλέον.

Συνεπώς νομίζω ότι οι οικογένειες –και εγώ πατέρας είμαι– θα πρέπει να αφήσουμε τα παιδιά μας να επιλέξουν αυτό που θέλουν, πρώτον, και δεύτερον να βοηθήσουμε τα παιδιά μας στο πώς να μαθαίνουν και όχι μόνο μέσα από το Πανεπιστήμιο και μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα.

Μέχρι τώρα λέμε το εξής: πρέπει να έχουμε ένα career path όλοι μας, εγώ λέω σήμερα όλοι μας πρέπει να έχουμε και ένα learning path. Να διαχειριζόμαστε τον τρόπο που μαθαίνουμε, με διάφορους τρόπους.